

เลือดแม่เพื่อลูก

สมัยหนึ่ง ที่การคมนาคมทางบกและทางอากาศยังไม่สะดวก เวลาจะเดินทางไป ไกลๆ ผู้คนส่วนใหญ่จึงนิยมโดยสารเรือเดินทะเล มีเรื่องเล่าว่า มีเรือขนส่ง ผู้โดยสารทางทะเลลำหนึ่ง ได้นำผู้โดยสารมีจำนวนนับร้อยมุ่งหน้าสู่ทะเลใหญ่ ซึ่งในการเดินทางครั้งนี้ปรากฏว่า เมื่อเรือไปถึงกลางทะเล เหตุการณ์ไม่คาดคิด ก็บังเกิดขึ้น ทันใดนั้นได้เกิดลมพายุพัดโหมกระหน่ำจนทำให้เรือถึงกับอัปปาง ลง ในขณะที่เรือกำลังจะล่มนั้น ได้มีการถ่ายคนจากเรือใหญ่ลงสู่เรือเล็ก ด้วย ความกลัวตายของคนในเรือต่างรีบเอาตัวรอด หาได้คิดถึงเสบียงอาหารหรือ ทรัพย์สินที่น่าติดตัวมาไม่ กว่าสิ่งของได้เท่าที่จะหยิบติดมือไปได้เท่านั้น

ถึงแม้จะผ่านวิกฤติการณ์อันเลวร้ายมาได้ แต่เรือลำน้อยนี้ได้ลอยคว้างอยู่กลาง ทะเลอย่างไร้จุดหมายเป็นเวลาหลายวัน ทำให้คนที่อยู่ในเรือหลายชีวิตต้องพบกับ ความอดอยากหิวโหย เพราะเสบียงที่น่าติดตัวมาซึ่งมีจำนวนเล็กน้อยได้ หมดลง อีกทั้งน้ำที่มีอยู่โดยรอบก็ไม่สามารถนำมาดื่มเพื่อดับกระหายได้ ทำให้ หลายคนต้องจบชีวิตลงกลางทะเลอย่างน่าเวทนา

ในจำนวนเรือที่ลอยละล่องคว้างกว้างกลางทะเลนั้น มีเรือลำหนึ่งได้มีแม่กับลูกน้อยอาศัยมาด้วย แม้เธอจะผ่านพื้นภยันตรายมาได้อย่างปลอดภัย แต่ก็ต้องมาเผชิญกับความหิวโหยเช่นกัน ลำพังตนเองนั้นไม่เท่าไร ห่วงแต่เพียงลูกน้อยที่ต้องมารับชะตากรรมอันเลวร้ายกับเธอด้วย ซึ่งตอนนี้ลูกน้อยกำลังร้องไห้เพราะความหิว เสียงร้องของลูกเปรียบเหมือนมีดที่กรีดลงกลางใจของผู้เป็นแม่ ซึ่งไม่รู้จะทำอย่างไรเพื่อให้ลูกได้คลายหิว สิ่งแม่ให้ลูกได้ในตอนนั้น มีเพียงน้ำนมจากอกที่ยังพอประทังความหิวให้ลูกได้

ความร้อนจากแสงแดดในตอนกลางวันแผดเผาผิวหนังอันบอบบางของลูกน้อย ด้วยความรักความสงสาร ห่วงว่าลูกจะได้รับอันตราย จึงได้ดึงชายเสื้อของตนขึ้นมาเป็นกำบัง ใช้แผ่นหลังเป็นหลังคาคุ้มแดดให้ลูกได้คลายร้อน ถึงแม่ในตอนนี้น้ำหลังแม่จะปวดเส็บเพราะลูกแดดแผดเผา แม่ก็ยังทนได้ เธอทนต่อไปถึงแม้หนทางข้างหน้าจะมีดมน้ำใจมากมาย ผู้คนในเรือทยอยกันสิ้นใจไปทีละคนๆ เพราะความหิวโหย แต่เธอก็บอกกับตัวเองว่า เรายังตายไม่ได้เราจะต้องประคองชีวิตให้อยู่ต่อไปเพื่อลูกน้อย

เมื่อเห็นลูกมีอาการจะสิ้นใจเพราะขาดน้ำ จึงคิดว่าจะปล่อยให้ลูกตายไปต่อหน้าต่อตาไม่ได้เป็นอันขาด จะต้องหาทางช่วยลูกให้รอดตายให้ได้ คิดดังนั้นเธอจึงพยายามควานหาสิ่งต่างๆ รอบตัวอีกครั้ง ก็ไม่พบสิ่งใดเลยที่จะนำมาประทังความหิวให้ลูกได้ เมื่อเอามือคลำไปในกระเป๋า ก็พบของแข็งมีคมอย่างหนึ่งนั่นคือมีด เธอจึงได้หยิบมีดเล่มนั้นขึ้นมา เธอคิดว่านี่คงเป็นวิธีสุดท้ายที่ช่วยให้ลูกมีชีวิตรอดอยู่ต่อไปได้

ในขณะที่ลูกกำลังร้องอยู่นั้น มือของเธอกำมีดแน่นแล้วรำพึงกับลูกว่า “ลูกจ๋า ! ถึงแม่จะหาน้ำให้ลูกดื่มไม่ได้ แต่แม่ก็ยินดีที่จะสละเลือดในกายของแม่ให้เจ้า

**ดื่มกินแทนน้ำเพื่อคลายหิวได้” แล้วเธอก็คว้ามีดเล่มนั้นกรีดลงไปที่ข้อมือ
ของตนเอง**

เมื่อเลือดไหลออกมา เธอก็รีบประคองปากแผลนั้นแตะลงไปที่ปากน้อยๆ ของ
ลูก ด้วยความไร้เดียงสาและความหิวกระหาย เด็กน้อยจึงได้ดูดดื่มเข้าไปโดย
ไม่รู้ว่ายาคือน้ำที่มาจากปากของตนนั้น คือเลือดในกายของแม่

เนื่องจากแม่ได้เสียเลือดไปมากจึงทำให้ร่างกายนั้นอ่อนล้า จนในที่สุดเธอก็เป็น
ลมหมดสติไป เมื่อฟื้นขึ้นมาเห็นลูกน้อยยังมีชีวิตอยู่ก็ดีใจรำพึงว่า **“ถึงเลือดใน
กายของแม่จะเหือดแห้งไปจนหมด แต่ขออย่าให้ชีวิตที่แม่รักแม่ถนอมต้องจาก
แม่ไปเลย แม่ยินดีสละแม้ชีวิตและเลือดเนื้อเพื่อให้ลูกได้มีชีวิตรอดปลอดภัย”**

ในที่สุดเรือลำนั้นก็ถูกคลื่นซัดเข้าสู่ฝั่ง เมื่อถึงฝั่งทุกคนต้องตะเกียกตะกายลง
จากเรือ เหลือเพียงแม่ลูกคู่นั้นที่ไม่มีใครสนใจ ถูกทอดทิ้งให้อยู่เพียงลำพัง
หญิงผู้เป็นแม่ได้พยายามประคองลูกน้อยลงจากเรือด้วยความทุลักทุเล มองไป
ทางไหนก็ไม่มีใครสักคนที่จะช่วยเหลือได้ ด้วยความอ่อนเพลียเพราะเสียเลือด
ไปมาก และอดอาหารมาหลายวัน จึงไม่มีเรี่ยวแรงที่จะพยุงกายตนให้ลุกขึ้นมา
ได้

ส่วนลูกนั้นก็กลานออกห่างแม่ไป แม่พยายามจะร้องลูกไว้ แต่บัดนี้หูตาของผู้
เป็นแม่เริ่มพล่ามัวแทบสิ้นใจอยู่แล้ว ก่อนที่เธอจะสิ้นลมได้ฝากฝังลูกกับพระ
แม่ธรณีเป็นครั้งสุดท้ายว่า

**“แม่ธรณีเจ้า ! ฉันไม่อาจอยู่เคียงดูลูกคนนี้อีกต่อไปได้อีกแล้ว ชีวิตฉันคงสิ้นลง
เพียงแค่นี้ ขอฝากลูกไว้กับแม่ธรณี ขอให้แม่ธรณีโปรดคุ้มครองรักษาดูแลลูก
แทนฉันด้วยเถิด” แล้วเธอก็สิ้นลงที่ตรงนั้น !!!**

เย็นวันนั้นมีชาวประมงคนหนึ่งนำเรือเข้าฝั่ง ได้เห็นเด็กน้อยกำลังร้องไห้ คลานอยู่เพียงลำพัง จึงได้เข้าไปอุ้มขึ้นมา และได้เห็นเลือดติดอยู่ที่ปากของเด็กจึง นึกอะใจว่าคงจะเกิดเรื่องขึ้นในแถวนี้เป็นแน่ จึงได้เดินดูบริเวณใกล้ๆ ที่เด็กคลานอยู่ สักครู่หนึ่งก็ได้พบศพผู้หญิงคนหนึ่งนอนคว่ำหน้าอยู่ข้างหัวเรือ จึงได้พลิกศพของผู้หญิงนั้นหงายขึ้น ก็ถึงกับตะลึงเมื่อเห็นที่ข้อมือมีรอยบาดแผลและคราบเลือดติดอยู่ ซึ่งเลือดที่ข้อมือนั้นก็เป็นเลือดสีเดียวกับเลือดที่ปากของเด็ก จึงทำให้ชาวประมงสันนิษฐานว่าผู้หญิงคนนี้จะต้องเป็นแม่ของเด็กอย่างแน่นอน เธอคงจะรอนแรมลงทางมาในกลางทะเล จนน้ำและอาหารหมด ด้วยความรักและสงสารลูก นางคงสละเลือดในกายตนเพื่อให้ลูกได้คลายหิวเป็นแน่

ครั้นแล้วชาวประมงได้รำพึงขึ้นว่า “โอ้! แม่นางเป็นแม่ผู้มีน้ำใจประเสริฐยิ่งนัก แม้ในโลกนี้อาจมีหญิงมากมายที่รักลูกของตนยิ่งกว่าชีวิต แต่หญิงผู้นี้ได้เสียสละครั้งยิ่งใหญ่เพื่อรักษาชีวิตลูกไว้ให้อยู่รอดปลอดภัย นางเป็นแม่ผู้มีน้ำใจแสนประเสริฐยิ่งนัก ขอให้เธอจงไปสู่สุคติเถิด ฉันจะเป็นผู้เลี้ยงดูลูกของเธอ ให้ความรักความเอาใจใส่ให้สมกับเมื่อครั้งที่เธอยังมีชีวิตอยู่ ได้พยายามเลี้ยงดูของเธอด้วยความทะนุถนอมรักใคร่อย่างดี ฉันจะเลี้ยงดูของเธอให้ดีที่สุด”

แล้วชาวประมงนั้นก็พาเด็กน้อยกลับไปเลี้ยงดู เมื่อเด็กโตขึ้นก็ได้รับรู้ว่า ชาวประมงว่า “ลูกจ๋า! หนูคิดถึงแม่เหลือเกิน ลุงพอจะรู้หรือเปล่าว่า แม่ของหนูอยู่ที่ไหน หนูอยากจะพบอยากจะอยู่ใกล้ๆ แม่ หนูอยากจะเรียกแม่ ลุงช่วยพาหนูไปหาแม่หน่อยได้ไหมจ๊ะ”

ชาวประมงเห็นว่า เด็กคนนี้โตพอที่จะรับรู้เรื่องราวเกี่ยวกับตนเองได้แล้ว จึงเล่าเรื่องทั้งหมดให้ฟัง และพาเด็กน้อยไปที่หลุมฝังศพของมารดา เมื่อไปถึงหลุมฝังศพ เด็กน้อยก็โผล่เข้าไปกอดหลุมฝังศพ พร้อมกับร้องไห้รำพึงรำพันว่า

“แม่จ๋า ! ทำไมแม่จึงได้จากลูกไปเร็วเช่นนี้ ทำไมไม่มีโอกาสอยู่ให้ลูกได้ทำ
หน้าที่ตอบแทน แม่ผู้เป็นผู้ที่เสียสละให้ลูกฝ่ายเดียว แล้วเมื่อไรลูกจึงจะมี
โอกาสได้ทดแทนพระคุณของแม่บ้าง”

เมื่อชาวประมงเห็นว่าหนูน้อยคร่ำครวญอยู่นานแล้ว จึงได้ไปรังร่างของหนูน้อย
ขึ้นมา ลูบหลังลูบไหล่พุดปลอบใจว่า “เอาเถอะ ! ถึงแม่แม่เจ้าจะสิ้นไปแล้ว ถ้า
เจ้าคิดจะตอบแทนล่ะก็ ขอให้เจ้าจงมุ่งมั่นในความดี ทำความดีในความดี ทำ
ความดีทุกวิถีทางในชีวิตของเจ้า เมื่อขณะที่เจ้ารำเรียนก็ขอให้เรียนให้ดีที่สุด
เมื่อเจ้าโตจะทำกิจการงานใดก็ขอให้เจ้าจงทำงานในหน้าที่ของเจ้าให้ดีที่สุด
และเมื่อเจ้าจะบวชเรียนก็ขอให้เจ้าบำเพ็ญให้ดีที่สุด เมื่อแม่ของเจ้าได้รับรู้อยู่
ด้วยญาณวิถิอันใด ก็คงจะชื่นใจที่สุดในการให้กำเนิด ในการประคับประคอง
ปกป้อง ขอมสละชีวิตเพื่อเจ้าจนสามารถอยู่รอดมาได้จวบจนทุกวันนี้ แม่ของ
เจ้าคงจะปลื้มใจอยู่ในสุคติโลกสวรรค์ ถึงแม่แม่เจ้าจะไม่มีชีวิตอยู่ แต่เจ้าก็ยัง
สามารถทำความดีให้นางรับรู้ได้”

.....